

HÄSTLIV

Våren fortsätter precis som hösten med lite blandad konvalescens, stunder då Sonia tror att nu är det bara att träna upp Bliða igen och snart så ska hon nog vara bra. Så blir det åter ett backslag med spatten och humöret dyker nedåt.

Eftersom Bliða har spatt så är det slut med Haffis fartfyllda lektioner på ridbanan, där volter och tvära svängar med många övergångar (som både Bliða och jag älskar), är lite för mycket. Däremot fortsätter vi med Lenas <http://ekipage-1.se/> lektioner under våren, om än under de förutsättningar som gäller för dagen. Jag är också med på introduktionslektioner under våren i centrerad ridning. Det är väldigt spännande och det blir en hel del aha-upplevelser. Detta med sittbenens inverkan blir något som jag sedan tänker på när vi är ute i skogen och mullar.

Sent på våren är det riktigt bra med Bliða när vi får besök av Ulrika och hennes vänner från Rodenhästar. Ett helt gäng hästar övernattar i hagen utanför oss, Astrid och Jan Ohlins hage (stort tack för lån i år också). På morgonen följer vi dem en bit på vägen och vi blir sju ekipage som rider iväg i ett härligt ridväder.

Dagen efter är det så dags att hämta Tindra (Ljostindra från Vela), en ettåring som jag har köpt från Enköping. Ulrika hjälper mig med att köra henne till Sjöbacken (i väntan på att hennes kompis Suderei ska tillfriskna från ett ormbett på Körlinge). HG hämtar under tiden Bliða och släpper ut henne i sommarhagen. Mötet mellan de bägge hästarna går mycket lugnt till väga och nästa dag kan man se dem äta ur samma hink.

Tindra är en fux med bläs och ljus man och med något så ovanligt som blå ögon. Även om det inte var meningen känns det jätteroligt att ha bägge hästarna här hemma, så nära och kunna titta på dem ofta. Bliða är förresten gammelfaster till Tindra-

När det väl är dags att flytta över dem så blir det promenad över till Körlinge, men hopsläppet går inte så bra. Både Bliða och Tindra blir utjagade hur hagen under några dagar innan Tindra får flytta till Suderei och hålla henne sällskap. Suderei är hennes hagkompis från Enköping så det är ju alla tiders.

Förnyade försök till hopsläpp går inte heller bra. I mitten av juni springer Tindra rakt in i ett stenkravel vid ett nytt försök. Det blir början till en konvalescentperiod som varar hela sommaren.

Såret är djupt och vill inte läka sig utan det blir bl.a. besök på Ultuna och operation där. Efter detta blir det boxvila i en vecka med en häst som inte är så van att stå i box. Med våra halvboxar så tar hon ett raskt skutt över nedre boxdörren vid ett tillfälle, trots att vi är fyra som står alldeles intill. Snacka om spänst i steget, kanten är ca 130 cm hög! När den tiden är över flyttar hon istället tillbaka till Sjöbacken som nu får vara en stor sjukhage för Bliða och Tindra. Nåväl äventyret slutar bra och i början av september kan Tindra flytta tillbaka och denna gång går allt väldigt bra.

Men samma dag som Tindra har fått komma tillbaka till de andra blir Bliða halt igen redan samma dag. Början av hösten fortsätter sedan med hälta i olika omgångar men året slutar bra.

Vild jakt i hagen som leds av Tindra, tätt följd av Bliða som får ett nappatag av Litla. Hinkkompisar. Tindra visas upp i samband med bröllopet.